

Матері Токлад

*На веселій
Вулиці*

Україночка Оленка

До барвистого віночка –
вишиваночка-сорочка,
фартушок, і чобітки,
й різноколірні стрічки.

Це Оленка-українка.
Як вона співає дзвінко!
Як сміються оченята!
Як танцюють ноженята!..

УДК
ББК
П

П Поклад, Наталка
На веселій вулиці. Для дітей дошк. та мол. шк. віку: / Ілюстрації
Я. Кернер-Вернер.: – К.: АВІАЗ, 2014. – 40 с.; іл.

ISBN 978-966-8936- -

УДК
ББК

ISBN 978-966-8936- -

© Наталка Поклад, 2014
© Я. Кернер-Вернер, ілюстрації, 2014
© ПП «АВІАЗ», 2014

Наша хата

Вся у білих рушниках,
наша хата – ніби птах.

Мчить вона через віки,
диво-крила – рушники.

Вишивала їх бабуся,
вишивала їх матуся...

Я теж птаху допомагаю –
рушничок свій вишиваю.

Сонячний зайчик

Сонячний зайчик
стриб-стриб по кімнаті, –
весело Галі
і весело Наті,
зайчика того
ловили-ловили –
і лиш однесенку
чашку розбили.

Гостя

Хто в бабусі гостював?
Хто бабусю лікував?
Грав із нею у лото?
Помагав бабусі хто?
Хоч розбилася тарілка,
і поділася десь грілка,
і розлився з миски суп,
і книжки упали – гуп! –
та бабуся гості рада,
бо та гостя – внучка Влада.

Козак Андрій

Сива шапка набакир, –
хто цей хлопчик-богатыр?
Витанцьовує гопак –
ну й мастак!

Шаровари ловлять вітер,
сорочина біло світить,
чобіточки усміхаються –
ледь підлоги доторкаються.

Це малий козак Андрій
нам дарує танець свій.

До бабусі

До бабусі у село
небагато прибуло:
татко і матуся,
я і кішка Туся,
і папуга Буздуган,
і дарунків чемодан, –
поки їх дивилися,
геть усі втомилися.

На зарядку!

Ців-ців-ців, ців-ців-ців,
край вікна горобчик сів,
крильцями махає,
нам усім гукає:
– Прокидайтеся, малята,
сонце встало – годі спати,
я вже в полі побував
і росичку поспивав,
а тепер гукну курчатку
й разом зробимо зарядку!

Роман-ураган

Я й Марійка – господині,
все у нас вдалося нині:
напекли ми пасочок,
наробили крашанок
ще й узварчику зварили –
додає узварчик сили...
Але тут явивсь Роман,
а Роман той – ураган:
по пісочниці промчав –
смакоту всю потоптав.

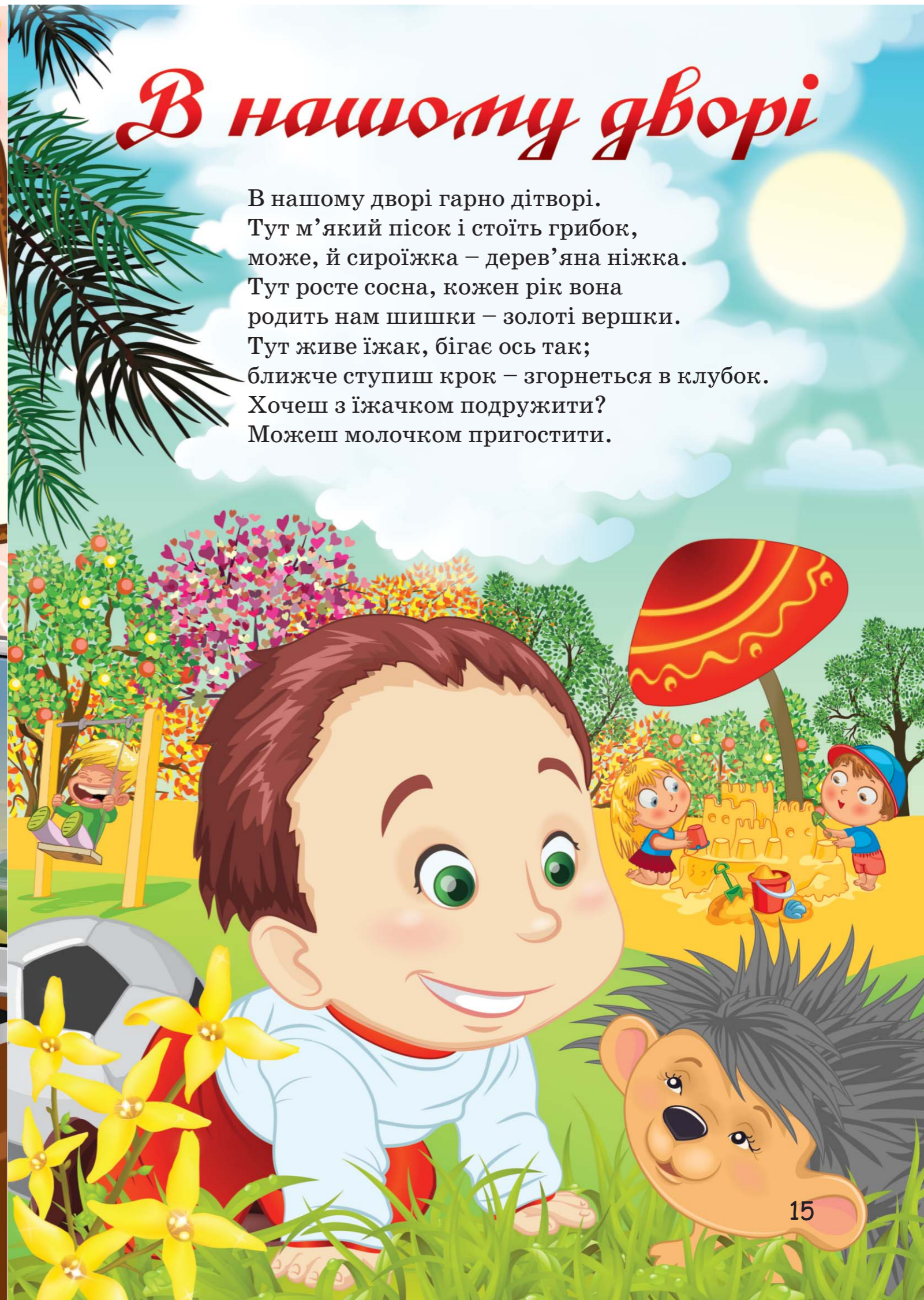
Друзі

Киця – друг,
комп'ютер – друг:
я люблю дружити.
Друзі – річка, ліс і луг,
і книжки, і квіти.
Ще я подружу з Мишком
і з веселуном Сашком,
та з Наталкою, яка
змайструвала літака.
Адже друзів, каже тато,
не буває забагато.

В нашому дворі

В нашому дворі гарно діворі.
Тут м'який пісок і стоїть грибок,
може, й сиріжка – дерев'яна ніжка.
Тут росте сосна, кожен рік вона
родить нам шишки – золоті вершки.
Тут живе їжак, бігає ось так;
ближче ступиш крок – згорнеться в клубок.
Хочеш з їжачком подружити?
Можеш молочком пригостити.

Самокат

Їде мій самокат
то вперед, то назад,
із горбка навпрошки –
потолочив квітки,
а тоді задкував
і курей налякав;
покотивсь до грядок
та й уперся в тинок...
Неслухняний, хоч плач!
Тихо каже: «Пробач, –
я такий не дарма,
бо не маю гальма...»

Неслухняна лялька

Знов не хоче лялька спати, –
як її приколисати?
Я вже й казку розказала,
й колискову заспівала,
але ляльці все – дарма.
Певно, що засну сама...

Якби

Якби я мав сестричку,
я б їй книжки читав,
гуляв би разом з нею
і разом з нею спав.

Віддав би я сестричці
всі іграшки свої
і на сопілці грати
навчив би я її...

Хто ж там є?

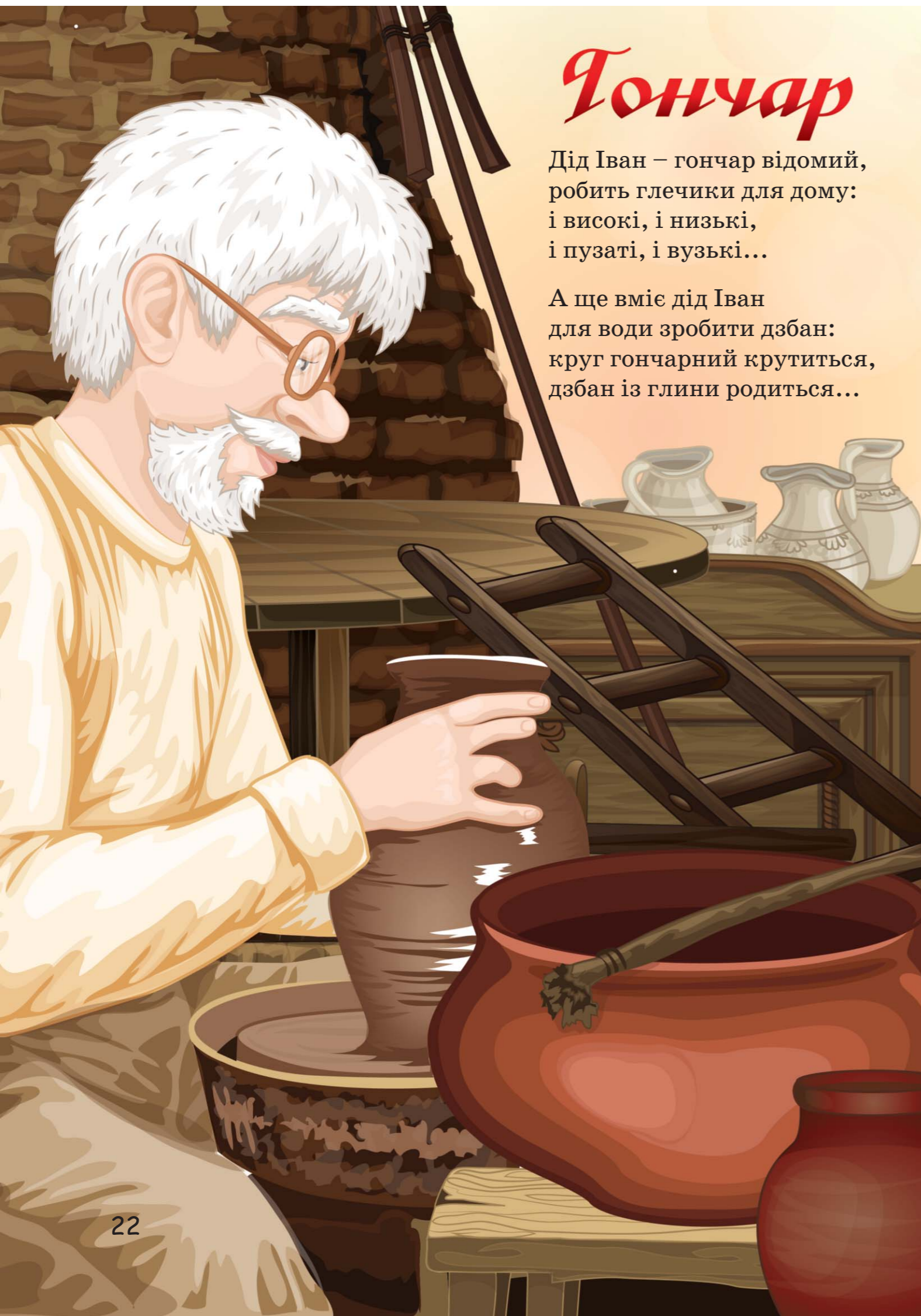
Чий це хвостик визирає з-під стола?
Чорна лапка не велика й не мала...
Ворушиться скатертина... Хто ж там є??
«М'яв! М'яв! М'яв!» – свій голосок нам подає.

Гончар

Дід Іван – гончар відомий,
робить глечики для дому:
і високі, і низькі,
і пузаті, і вузькі...

А ще вміє дід Іван
для води зробити дзбан:
круг гончарний крутиться,
дзбан із глини родиться...

Андрієва Веретія

У Андрія – веретія,
все тікає від Андрія:
утекли книжки й рюкзак,
чоботи й кашне...

Доганяє їх козак,
та не здожене.

А чому усе це сталося?

Винен в чім Андрій?

Він кидав, куди попало,
речі й одяг свій.

Ось вони його й провчили –
утікають, що є сили.

Як татусь

Я уколів не боюсь –
бо свій дух гартую.
Я сьогодні, як татусь,
лікарем працюю.
Песика полікував –
дав йому мікстури,
і ляльки здорові теж –
без температури...

На веселій вулиці

На веселій вулиці
жив смішливий кіт,
він любив сміятися
й гладити живіт.

На веселій вулиці
мишки несумні,
від kota вітаннячко
принесли мені.

Я kota смішлого
в гості запрошу,
накуплю морозива,
«живчиком» вгощу.

Буде кіт обідати,
скаже: «Смакота!»
Дві смішинки всядуться
на його хвоста.

Трошки погойдаються,
чи ж біда у тім?
На веселій вулиці
весело усім.

Гарно жити у селі

Гарно жити у селі,
що зветься Василі,
чи в Богданівці, Петрівці,
у Юрківці, Григорівці...

Я живу в селі Насташки,
де ростуть густі ромашки,
а ген там, де річка-змійка, –
мов букет, село Марійка.

Потім є дві балки
й хутірець Наталки.

Мчить дорога між полями,
відчиняє срібні брами:
там – Єлизаветівка,
а тоді – Оленівка...

В іменах моя земля,
промовляє звіддаля:
тут жили сини і дочки –
їхні це слідочки.

Недільниця

Сталось диво у дворі –
Зашипіли комарі,
Голуби занявкали,
Горобці загавкали.

З переляку пес вухатий
Хрюкнув – і чкурнув до хати,
А рудезний кіт
Шаснув до воріт.

Півень вискочив на дрова
І замукав, мов корова,
А бичок-третячок
Заквоктав до качок.

Стали кури туркотіти,
Вівці стали нявкотіти,
Задзижчали поросята,
Зацвірінькали курчата.

Кінь вівса наївся всмак
Й гоготав, немов гусак,
А гусак іржати взявся –
Ой, старався!..

День веселий, день чудовий,
Сонце в небі позіхає.
Переплуталися мови,
А чому – ніхто не знає.

Владка умивається

Кішка дивиться впівока:
що воно там за морока?
Крекче, пирхає, гойдається...
А-а-а, це Владка умивається.

Рюкзак

Знов бунтує рюкзак –
не вміщає ніяк
всіх підручників шкільних,
та кросівок до них,
та м'яча, та бутербродів...
Крекче і гукає: «Годі!..»
Я кажу: «Цить, небораче,
бо нести тебе ще важче».

Гоша

В нас були недавно гості,
мама каву подавала,
танцював ламбаду Костя,
Владка віршики читала,
а старий папуга Гоша
все казав:
– Ласкаво прошу!..

Снігу випало!..

Снігу випало не трішки –
білим білий всенький світ...
Промітаємо доріжки
від порога до воріт,

від порога – до криниці,
до курей і до Бровка;
сніг сміється, сніг іскриться –
он гора його яка!..

Зимовий вечір

Вечір темний-темний,
хата тепла-тепла,
мамин добрий сміх...
Ліжечко затишне,
братів стіл і книжка,
лялька й хитра кішка –
на добраніч всім!

Мікроб

Роздивлюсь у мікроскоп:
Що воно таке – мікроб?
І не видний, і не чутний,
А такий-такий підступний.
Онде – вихилясом-скоком
Перед мікроскопа оком.
Сміхом аж заходиться
І все плоди-плодиться...
Де мікроби, там хвороби,
А мікроби там, де бруд, –
Ні, лиха бацило, милом
Змию я тебе із рук!..

Диво-капустина

Одягла бабуся Іру
У вовняну шапку сіру,
У рейтузи та штани,
У два грубі светри,
В теплу шубу,
Шарф на шию
Та ще й хустку зверху.
І стоїть мала Ірина –
Ніби диво-капустина.
Діти в сніжки грають,
Іра – лиш всміхається.

Книжковечір

Книжка в тата,
книжка в мами,
книжка в мене
і в Світлани,
з книжкою малий Тарас –
книжковечір нині в нас.
Книжковечір,
книжкотиша,
тільки чути: песик дише
й сумно дивиться
з-під ліжка,
бо йому немає книжки.

ЗМІСТ

Україночка Оленка	3
Наша хата	4
Сонячний зайчик	6
Гостя	7
Козак Андрій	8
До бабусі	10
На зарядку!	11
Роман-ураган	13
Друзі	14
В нашому дворі	15
Самокат	16
Неслухняна лялька	18
Якби	19
Хто ж там є?	20
Гончар	22
Андрієва веремія	23
Як татусь	25
На веселій вулиці	26
Гарно жити у селі	29
Небилиця	30
Владка умивається	31
Рюкзак	32
Гоша	33
Снігу випало!..	34
Зимовий вечір	35
Мікроб	36
Диво-капустина	37
Книжковечір	38

Літературно-художнє видання

Наталка Поклад
На веселій вулиці

Для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку

Підписано до друку 18.05.2014. Формат 60x90/8.
Папір офсетний. Гарнітура «SchoolBook». Друк офсетний.
Умовн.-друк. арк. 5,0. Обл.-вид. арк. 8,4.
Наклад 3000 прим. Зам. №

Приватне підприємство «АВІАЗ»
08131, Київська обл., Києво-Святошинський р-н,
с. Софіївська Борщагівка, вул. Лугова, 19. Тел. (044) 331-01-12, (050) 352-71-85
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру Серія ДК № 4305 від 18.04.2012 р.